

233

פרוטוקול מס' 154
מישיבת ועדת הכספים
יום ד', כ"ח בחשוון תשל"ה - 13.11.74
שעה 09:00

נכחור:

חברי הועדה:
י. קרגמן - יו"ר
ע. אמוראי
א. אפרת
ש. ארליך
מ. ארנס
י. בן-מאיר
י. גולן
צ. גרשוני
ש. לורנץ
א. מלמד
ע. פיינרמן
י.ש. פלומין
ד. קורן
ח. קורפו
נ. קצב
א. רובין
א. שומסק
מ. שחל

מוזמנים:
מ. נוידרפר - הממונה על הכנסות המדינה
י. ארד, א.שניידר - אגף המכס והבלו
ד. בר-חיים - משרד האוצר
י. ארנון - יו"ר מועצת המנהלים של חברת החשמל
י. טראוב - חברת החשמל
ז. בירגר - משרד המסחר והתעשייה

מזכיר הועדה: א. קרשנר

היועץ המשפטי לועדה: ד"ר ג. קטרון

היועץ הכלכלי לועדה: א.נ. פלוג

רשמה: א. ובר

סדר היום: (1) צומס נסיעות חוץ (פטור), תשל"ה-1974
(2) העלאת תעריפי החשמל

(נתקבל ביום 18.11.74)

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.

י. בן-מאיר:

הצעה לסדר: אני רוצה להעלות ענין שאני יודע שהועלה כבר, אולם אני רוצה להתייחס לנושא במיוחד, לאחר שכבר הופיעה כתבה בעתונות. כוונתי לאי-השעיית מר קריב. בעתון "הארץ" כתוב בשם מולכו אשר מי-יצג את הממשלה בטוענת המנהלים, כי שר החקלאות נתן חופש פעולה לנציגי הממשלה אין להצביע בענין, וזאת כאשר היועץ המשפטי לממשלה נתן חוות דעת, לא בספק, אלא מטעם שחייבים להשעות את האדם הזה. יתר על כן, באותה כתבה כאשר הוא מסביר מדוע הצביע בעד קריב, הוא אומר שלנגד עיני הנציגים היתה חוות דעת של ועדת הכספים שדיברה על נקיין כפיו של מר קריב.

לא יתכן שכך זה יהיה. יתכן שאין בידינו אמצעים להבטיח שמועצת המנהלים של "סקורות" תתכנס מחדש ונציגי הממשלה יקבלו הוראה חד משמעית להצביע בעד השעייתו של קריב. יש בכך גפ פגיעה ביועץ המשפטי לממשלה אשר נותן חוות דעת חד משמעית שאדם זה צריך להיות מושעה, ונציגי הממשלה במועצת המנהלים אמרו שהם פעלו לפי מצפונם.

היו"ר י. קרגמן:

ביום ששי יהיה בוועדה מנהל רשות החברות הממשלתיות מר סלמן.

י. בן-מאיר:

הצעתי היא שהועדה תחליט שאנו פונים מיד לממשלה לכנס מחדש את מועצת המנהלים של "סקורות" ולהביא להשעייתו של מר קריב.

ס. ארנס:

אני תומך בהצעה.

היו"ר י. קרגמן:

אני אעמיד את זאת להצבעה. צרפך לשמוע קודם מה ואיך. צריך להזמין את הממשלה שתגיד מדוע היא עשתה כך. אינני אומר שהוא צודק או לא. אבל לא מתקבל על הדעת שהועדה תחליט על סמך ידיעה בעתונות. נשמע את עמדת הממשלה ואז נחליט.

ע. פיינרמן:

עם כל הכבוד לרשות החברות, התופעה היא חמורה מאוד, בייחוד שנציג הממשלה והוא יושב-ראש מועצת המנהלים, חיים מולכו, מודיע שהוא היה מודרך על ידי חוות דעתה של ועדת הכספים שפוסרת את קריב מכל אשמה.

ד. קורן:

בסיכום שלנו יש באמת דבר כזה.

ע. פיינרמן:

לפיכך אני מציע שיוזמן לכאן שר החקלאות שהוא האחראי לנושא הזה ונדון בכך.

אני מציע שהוא יוזמן עוד השבוע.

היו"ר י. קרגמן:

הוא יוזמן.

ש. ארליך:

באם מותר לוועדה להביע את דעתה על החלטת מועצת המנהלים של "סקורות"?

זה ממש בזיון.

ע. פיינרמן:

לפי דעתי כן. אבל צריך לקרוא לו ולומר לו את זאת.

י. בן-מאיר:

בשביל מה לקרוא לו? אם הייתי מציע למשל שנקבל החלטה נגד עמדת הממשלה זה היה ברור. אבל אינני מציע את זאת. יש לפנינו שתי עובדות שאינן ניתנות לערעור. יש עובדה שהיועץ המשפטי לערעור. יש עובדה שהיועץ המשפטי לממשלה הציע להשעות את קריב.

היו"ר י. קרגמן:

יש לך את חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה?

י. בן-מאיר:

זה ידוע. הצעתי היא שהועדה פונה (בצורה היפה ביותר) ומבקשת שתתכנס

מחדש מועצת המנהלים של "מקורות" כדי לבצע את המלצתו של היועץ המשפטי לממשלה. הצעתי היא שנגבה את ההחלטה.

היו"ר י. קרגמן:
קודם יש לראות את חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה. יש פה בא-כוח של משרד המשפטים, ואנו יכולים לבקש שחוות הדעת של היועץ המשפטי תובא לפנינו עוד היום. אני מציע לקבל את הצעתו של חבר-הכנסת פיינרמן ולהזמין את שר החקלאות.

י. בן-מאיר: זה יהיה אבל השבוע?

היו"ר י. קרגמן:
אני מודיע שהוא יבוא השבוע. אני לא ראיתי את חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה. אומר ד"ר קטרון אם ראיתי את חוות הדעת. יכול להיות שזה רק בעתון. אני יודע את חומרת הדבר לא פחות משישהו אחר. אבל אני חייב לשטור על המסכורות הפרלסנטריות של הועדה, שהיא לא תהיה לצחוק, שביום אחד יגידו - מה זה עסקכם מועצת המנהלים? אתם מיניתם אותה? אז יש קודם לשמוע ואחר-כך להחליט.

אנו מזמינים את שר החקלאות ונבקש גם את חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה בכתב. אנקש את ד"ר קטרון לדאוג שנקבל את חוות הדעת. כמו-כן יש להתקשר מיד עם שר החקלאות שיוזמן למחר או ליום ששי.

צו מס נסיעות חוץ (פטור), תשל"ה-1974

ביחס לוועדת משנה בענין פטורים מס נסיעות, אני מציע את ההרכב הבא: חה"כ ש. ארליך - יו"ר; והחברים - י. בן-מאיר, ע. אמוראי, א. אפרת וי. גולן. אם יש הצעה לצרף עוד חבר, אינני מתנגד.

י. בן-מאיר: אני מציע לצרף את חה"כ ארנס.

היו"ר י. קרגמן: בבקשה. חבר נוסף - ס. ארנס.

אנו עוברים להמשיך הדיון בענין הפטורים מס נסיעות. חבר-הכנסת פת איננו, רשות הדיבור לחבר-הכנסת ארנס ואחדיו לחבר-הכנסת פלוטין.

ס. ארנס:
אתסול נאמר כאן על ידי חבר-הכנסת ארליך שנבחר להיות יושב-ראש ועדת המשנה שתטפל בנושא, שאסור להיתפס לפסיכוזה. גם סבכ"ל "אל-על" אמר שלא צריך בהזדמנות חגיגית זו לעשות כל מיני דברים שהם לא רציונליים. אבל אני רוצה להזכיר לחברי הועדה שכאשר אנו מדברים על ניצול ההזדמנות החגיגית, הכוונה בדרך כלל לניצל הזדמנות שעלתה בצורה מקרית, שלא לשמה. משום שאם נכנסים לפסיכוזה במצב שכל-אחד שומר על קור רוחו, יש כמה שפתאום מתחילים לנוע לכיוונים לא עיקריים. זו לא הזדמנות מקרית שאנו מדברים על כך. זה התחלה של נסיון להוציא את המשק מסצבו החסור. לכן זו לא הזדמנות מקרית, אלא זו הזדמנות לעשות את הצעדים הנכונים. אינני יותר מתי תהיה ההזדמנות הבאה, ואני מקווה שלא בקרוב; שלא נצטרך לעמוד שוב בפני משבר חסור כזה בכלכלה.

באופן כללי אני מסכים לארליך שלא צריך להיתפס לפסיכוזה, אלא לדון בצורה שקולה. השאלה היא מה הדברים הנכונים. הייתי מתחיל בזה שס נסיעות זה בכלל מס מוזר, משונה. אינני יודע אפילו באיזה מידה זה מוצדק. אינני יודע באיזה מידה קיימת מס נסיעות בעולם החופשי. באותן הארצות שאני מכיר, זה לא קיים, אפילו בארצות שאינן נמצאות במצב כללי טוב, והדבר מריח קצת כפגיעה באחד החופשים של בני האדם - החופש לנוע. אין זה בין הדברים הפסיפטיים ביותר בעידן הסילון. אבל זה כנראה קיים והממשלה הגיעה למסקנה שבלי זה אין היא יכולה.

נדמה לי שאמר אתמול נכון חבר-הכנסת בדר שאולי היה מקום לשקול את זאת מחדש לאור השינוי בשערים, כל זמן שהשער לא היה השער הריאלי במידה שיש יישור של השערים, אולי יש מקום לחשוב על כך. בנראה חשבו על זה, או כמו על הרבה דברים המכשלה לא הספיקה לחשוב, ורוצים להמשיך בכך. אז אם רוצים להזמשיך בענין הזה, או בכל מס אחר, תנאי הכרחי להפעלת כל מס, וזה נכון גם לגבי המס הזה - יכולת לאכוף אותו ללא יוצאים מן הכלל בולטים. אני מוכרח לומר שהייתי בין המופתעים פה כאשר למדתי שמתוך מאות אלפי הישראלים שנוסעים לחו"ל, קרוב למאה אלף איש פטורים מהמס. לא מדובר פה על מס אחיד, אלא זה מס שמוטל במיוחד, ולמעשה אחוז גדול של האנשים הם יוצאים מן הכלל. הדבר גורם למצב פסיכולוגי שאיננו מעודד את הדברים שאנו רוצים לעודד בשעה זו. אז אני חושב שהאוצר היה צריך לתת את דעתו על כך, האם הדרך היחידה להפעיל את המס הזה זה על ידי מתן פטורים אלה. כאשר אני עובר על היוצאים מן הכלל לפי הרשימה ---

אני מציע לדון על כל קטגוריה בוועדת המסנה, לא כאן.

ג. גולן:

ס. ארנס: למשל, נוסעים להשתלמות. כתוב שזה רק סיליון לירות. אבל נדמה לי שקיבלנו את האישור לכך שבפעם הבאה יהיה המספר גדול יותר, כי לאחרונה התארגנו קרנות השתלמות שונות. כל מי שהוא בעל מקצוע אקדמי יודע שכל ענין ההשתלמות הוא פיקציה. אני מוכן לדבר בשם המתנדבים. השתלמות עושים באוניברסיטה ולא על ידי נסיעה לפרים או ללונדון.

ולאו דווקא ביולי...

ד. קורן:

זה לא פיקציה, זה הטבת שכר.

י. בן-מאיר:

ס. ארנס: למשל, חברי סגל אקדמי נוסעים בטלגה. זו הטבת שכר. נסעו 1233. אינני יודע בציוק איזה סלגות הן אלה. זה חלק מהשכר, ודואגים שבנוסף לכל ההטבות, האיש גם איננו משלם את מס הנסיעות. אז אפשר לומר שזה חלק מהסכמי השכר ואם ניגע בזה, נערער את ההסכמים. אולי זו ההזדמנות להביא לשוני משקל.

עתונאי מקומי שנוסע לחו"ל - אני

מתאר לעצמי שגם זו הטבה מתחת לשולחן.

יצואנים - אולי למראית עין זה נראה כצודק. שתינתן לאדם שעוסק ביצוא האפשרות לנסוע לחו"ל ללא מס. אולי גם אשתו פטורה מהמס כחברה בחברה שלו. לדעתי, הדרך לעודד את היצוא היא הפרמיה ליצוא וכל ייתר ההוצאות הקשורות ביצוא, צריכות להיות על חשבון היצואן. איננו צריכים לתת ליצואן הנחה בנסיעה. מבחינת סיבה ותוצאה, מבחינת עשיית דבר מסויים שצריך להביא לתוצאה - אינני יודע באיזו מידה זה יעיל בחסכון של מטבע חוץ.

יש פה קבוצה שנקראת "טיסת בכורה".

זה לא ממעוטי היכולת ולא דווקא אלה שיש להם הרבה ילדים. אז אין כל סיבה שיהיו נוסף לטיסה בחנם גם מזה שלא ישלמו מס נסיעות.

והאם הפטור מהמס לתושב ארעי זה מצודק?

א. שוטסק:

כמו תמיד.

ב. ברוך זינגר:

לא. כולכם אשמים בזה. זו שחיתות גדולה ביותר. במיוחד אשם בזה שר הפנים שלי

י. בן-מאיר:

שאמר שהוא לא עושה בזה סדר.

ס. ארנס: יש פה טעיפים מעטים ביותר שאני מוכן להסכים להם. מתוך ידיעתי אני מוכן לומר שיש הבנה נסיעות שאיש מאתנו לא היה מסתייג מחשיבותן למדינה, ולמרות זאת משלמים בעדמס. למשל, נוסע מהנדס עובד התעשייה האווירית כדי לעסוק בענייני נסחון לארצות הברית והוא משלם את המס. זה בסדר, כי חייבים להכניס את זאת למסגרת אחידה. כי אם היו מתחילים להבחין מי נוסע לצורך נסחוני ומי נוסע לצורך פרטי, לא היינו מוצאים את ההיקף. יש פה כחששים יוצאים מן הכלל שרובם לא מצדיקים את הפטור.

ברשימה נמצאים גם אנשי צוות אויר של חיל האויר. אני האחרון שלא אתן את הוקרתי לכל אנשי חיל האויר, לא רק לטייטים. אבל לדעתי הענין הוא לא רק ללא הגיון, אלא הוא גם מסוכן, כי הוא יוצר חריקות של אפליה. מדוע שטייט של חיל האויר ישוחרר מסס נסיעות כאשר הוא נוסע לחו"ל, ואיש קרקע של חיל האויר לא?

ס. נוינדרפר:
אל-על" מקצינה לצוות אויר 50 כרטיסים בשנה. נותנים את זה לטייטים מצטיינים. למעשה, אין ערך לכרטיס. אז אמרו, מדוע שישלם את מס הנסיעות? אבל אם הוא נוסע באופן פרטי, זה לא חל.

ס. ארנס:
אם "אל-על" מקצב כרטיסים, יתכן שיש לה קרבה לטייטים. יתכן ש"צים" חברה שיש מקצה כרטיסים לחובלים בסטילים. אבל לדעתי להוסיף לזה את הפטור מסס הנסיעות לטייט כן ולטנקיסט לא, לדעתי אסור לעשות את זאת.

אני חושב שכולנו היינו מאוחדים בצורך ברפורמה של מערכת השכר, בביטול ההטבות הסטיות והפריבילגיות. זה הזמן לעשות את זאת. זו פריבילגיה סמויה. אם "אל-על" רוצה להעלות את המשכורות לעובדיה, שתעשה את זאת. אבל אסור להמשיך בדבר הזה. אני חושב שכל פעולה הקשורה במדיניות הכלכלית החדשה של הממשלה שסוחרת יחד אתה הלאה את הפריבילגיות והעיוותים, תהרוס את המערכת. לכן הממשלה היא הראשונה שצריכה לרצות לא להמשיך בדרך זו.

י. בן-סאיר:
אני מציע שתבדקו את הענין עם ראש הממשלה.

י. פלומיין:
הערה כללית לכל הנושא: אני חושב שאם האוצר היה בא ואומר - אנו קובעים עכשיו תקנת ביניים לתקופה מסויימת של תשעה, שנים-עשר או חמשה-עשר חודש - לא עושים שינוי בכל מערך מס הנסיעות, אלא הקפאה של חלק מהפטורים לתקופה מסויימת - אני חושב שאפשר היה לעמוד בפני לחצים של הרבה גורמים שיכולים להגיד שזה הרעת תנאי השכר שלהם. אם עובר "אל-על" לא ייצא שנה לחו"ל, לא יקרה שום אסון. אבל אם אתה מבטל את כל הבטיס, אז יש לו עילה טובה לומר שזה הרעת תנאי השכר שלו. לכן אני חושב שעשיתם טעות כאשר שיניתם את כל המערך ולא ציינתם לתקופה של שנה.

מתוך לחץ הזמן אני מניח שאנו נתפסים לפסיכוזה מסויימת. אחרי שאנו קצת מתחילים לעבור ולקרוא בישוב הדעת את יציר כפינו, לפעמים אנו רואים שלא תמיד הדבר עולה יפה. למשל, מס מימון רכש, שעכשיו יש מחשבה שניה על דירה שמושכרת, דירת יחיד או לא דירת יחיד. לכן אני אומר שבאנו ונבדוק את הדברים שאנו עושים, ונקדים את הנשמע לנעשה. שלא יהיה מצב שנצטרך אחר-כך לתקן עיוותים.

אני רוצה להתייחס לרשימה שלפנינו. לא תמיד היא מדוייקת. למשל, בענין חיל האויר. נאמר שהפטור ניתן לטייטי חיל האויר. בתקנות כתוב שזה גם לבן הזוג. לטייט אולי יש הצדקה, אבל לבן הזוג זה קצת אחרת. אני חושב שיש לתת אינפורמציה מלאה לוועדה.

בעיה נוספת - צריך לצמצם את הפטורים רק למטרה ספציפית. כאשר אומרים למשל שבן-זוג של איש צוות ים מקבל פטור, אז אני מבין שאם הפטור הזה ניתן על סנת שהמשפחה תשהה יחד עם המלח על האניה תקופה מסויימת. אז יש לזה הצדקה.

היו"ר י. סגמון:
ברגע זה התקשרו אלינו שיש אניה שאינה מפליגה בגלל השינוי במס. אני האניה אינם רוצים להפליג בשל כך. זו שביחה.

י. פלומיין:
לפי התקנות, יכול מאוד להיות שהפטור ניתן ללא קשר לנסיעה עם הבעל על הים. אותו דבר לגבי יצואנים. נאמר שמשרד המסחר והתעשייה צריך לאשר את המטרה. אז מה זה המטרה? פיתוח שווקים? חתימת מוזיט? צריך להגדיר את זאת. תגדירו את הדברים. אני חושב שיש מגזרים שצריך להתחשב אתם, אבל צריך להגדיר את זאת שזה לא יהיה פתוח לכל מאן דבעי.

חבר-הכנסת בן-מאיר תקף את מפעל החליפין של בני נוער וצעירים. חבל שהוא איננו כעת יכולים לתת לו דוגמא טובה של משלחת צעירי המפד"ל שביקרה בברלין ועשתה שם רושם טוב מאוד. ולהידוק הקשרים בין הקבוצה הזו של צעירי המפד"ל לצעירים האבנגליסטים יכולה להיות השלכה מבחינת קשירת קשר בעתיד. אין שום אסון אם מהנדס ידחה את נסיעתו בשנה, או אם איש צוות אורז לא יטע השנה לחו"ל. אבל אותם הדברים שחבר-הכנסת אמדאי דיבר עליהם אתמול - עניין הרחבת הקשרים שלנו עם המנהיגות הפוליטית הצעירה בחו"ל, שזה עניין שאם נבטיח אותו, זה לא דבר שאתה יכול לדחות אותו לשנה. זה עניין של הקצבות של ממשלות אחרות.

מ. ארנס: אבל למה לפטור? שממשלת ישראל תשלם מס.

י. פלומין: זה משולם בכסף זר על ידי ממשלה זרה. אי אפשר להסביר להם שאם הם מזמינים משלחת, שהם גם ישלמו קנס.

א. רובין: שממשלת ישראל תשלם.

י. פלומין: הייתי מציע דבר אחר: יש הקצבת מטבע זר למשלחות. אם משלחת יוצאת על חשבון מדינה אחרת, לא אתנגד אם יקטינו את ההקצבה במטבע זר למשלחת. אם הורידו את ההקצבה ל-350 דולר, שיורידו עוד 100 דולר. אבל אני מזהיר את עצמנו. מדובר כאן בסדר גודל של עשרות אלפי לירות, ואנו יכולים להרוס מפעל הסברתי ויצירת תשתית של קשרים עם המנהיגות הצעירה שבעוד עשר שנים היא חיתך את הטון. אנו יודעים שהדברים שנעשו עד עכשיו השפיעו בצורה יוצאת מן הכלל. אם נקפא את העניין לשנה, זו לא תהיה הקפאה אלא נסיגה. אני מבקש שחברי ועדת המשנה יחשבו על כך.

ש. לוריאני: הכעיה בעניינים אלה היא שאנו דנים לפי מצב הרוח. לפי מצב הרוח של היום של ביטול סובסידיות על מצרכים כמו לחם, חלב וסוכר, נשאלת השאלה למה לא לקחת את הסובסידיות מאלה שיוצאים לטיולים לחו"ל או אפילו לאלה שיוצאים למטרות יותר חשובות? אבל חייבים למצוא איזה איזון בין מצב-רוח זמני לבין המחשב של בן האדם, המוח. אנו יכולים היום לבטל הכל, ובעוד כמה זמן יבואו הנוגעים בדבר ויסבירו כל עניין לחוד, ואז נשנה את דעתנו.

אתה דיברת על נסיעות נוער לחו"ל כפי היית עם המשלחת. אני מוכן להסביר כמעט כל יוצא מן הכלל שישנו ברשימה. לכן ההצעה הטובה ביותר היא לסנות ועדת משנה שתבדוק את הנושא מכל צדדיו וזה מה שנעשה.

אני נזטה בדרך כלל לבטל את הפטורים, למרות שאמרת שאי אפשר ללכת רק לפי מצב הרוח. הייתי אומר שאפשר לבטל אפילו את כל הפטורים, ואם יש דברים דחופים המצדיקים שיקבלו הנחה, סובסידיה, שיתנו את זאת בדרך המלך ובתור חריג. נדמה לי שמר נוינדרפר שדבר כגון זה קיים בקשר למכס. חייבים לשלם מכס גם על כלים רפואיים שמוזמנים על ידי בתי חולים וגם על ידי מוסדות סוציאליים. פעם זה לא היה כך. אני חושב שהדרך הזו היא נכונה. לבתי החולים יש תקציבים, ומכניסים את החישוב לתקציב. גם כאן אני מציע ללכת בדרך זו. למה צריכים לתת הנחה? אפילו נשיא המדינה, שזה פריט שכל אחד מבין שהיא יוצא מן הכלל. אבל יש תקציב לשכת הנשיא וזה יכול להכנס לתקציב הלשכה.

מ. צינרפר: ממילא אין הוא משלם את מס הנסיעות מכיסו.

ש. לוריאני: אני יודע. אני מסייב משלוח משלחות נוער לחו"ל. אני יודע שיש לזה השפעה. אבל יש הקצבות לנוער לכל מיני צרכים, אז תהיה הקצבה נוספת לנסיעות, והמוסדות המארגנים את הנסיעות של הנוער, יסתדרו לפי התקציב שיהיה לרשותם.

י. פלומין: המשלחות אינן יוצאות על חשבון תקציב המדינה, אלא נשלחות על ידי מוסדות.

ש. לוריאני: אני יודע שממשלת גרמניה בוחנת שלושה מיליון מארקים. זה לא סותר את דבריי.

לנוער יש תקציביים כמו למדריכים ולמועדוניהם. אז שיהיה סעיף חשוב של נסיעות לחו"ל שיקבלו עבורו תקציב, ואז ארגוני הנוער או מי שאחראי על שליחת משלחות נוער יחלקו כן את התקציב שיוכלו לשלם את המס. זה חל כמעט על כל העניינים שנגיע למסקנה שהם הכרחיים; אפילו הדיפלומטים שחוזרים לחופשת מולדת. יש להם תקציב לקונסוליות ולשגרירות, ואז יכללו את ענייניהם ויחשבו כמה פעמים הם יכולים לבוא.

יש דברים שנתקבלו גם כן בהשפעת מצב רוח ורגשות, וכל דבר נתקבל בנפרד. לכן יש סתירות ועיוותים בין פריט אחד למשנהו. טוב אם היינו מעבירים תחת שטח הניקורת את כל הפויטים בבת אחת, ואז נוכל להגיע למסקנה מי זכאי לפטור ומי איננו זכאי. לדוגמא: מי שנוסע ללוויה, מקבל פטור מלא. אולם מי שנוסע לצרכי ריפוי שאיננו ניתן להיעשות בישראל, נותנים לו הנחה של שלוש מאות לירות. אז וודאי שאני מבין את מי שנוסע ללוויה ואני מבין את הפטור. אבל האם זה צודק שמי שנוסע לריפוי, להצלת נפש, ישלם מחצית המס? אני חושב שלא יהיה מי שיגיד שלא מגיע פטור מלא, כי אין דבר כמו פיקוח נפש. בכל שאר הדברים, אפשר לקצץ.

מ. נוינרפר: במקרים קשים של הוצאות ריפוי, יש לנו קרן מיוחדת.

ש. לורינץ: אני מדבר על כך כי אני עוסק בדברים כגון אלה כשלוש פעמים בשבוע.

זה גובל באכזריות. במקרים שחולה נוסע לחו"ל לריפוי, כאשר אין הוא מקבל אישור שבארץ אי אפשר לעשות את הטיפול, אבל החולה חושב שלמשל בנוסטון הטיפול יהיה יותר טוב - אין הוא מקבל אף פרוטה הנחה. מדוע שלא יקבל הנחה? הלא אין הוא נוסע לטיפול ואין הוא דיפלומט שבא לניקור בבית ומקבל את משכורתו? יש תיק מסויים שבאופן פרטי הרופא אומר שזה פיקוח נפש, אבל בצורה רשמית הוא לא כותב את זאת, כי אין זה נאה לרפואה בארץ - אז החולה אינו מקבל הנחה במס. אם אין נותנים לו פטור מלא, אז לפחות פטור חלקי. לדעתי, יש לבטל את הפטורים, אבל לא כן ביחס למטרות ריפוי. אם הריפוי לא ניתן להיעשות בארץ, יש לתת פטור מלא. אם למטרות ריפוי גרידא, פטור חלקי.

אין שום סתירה אם יצואן שנוסע לחו"ל ישלם את המס. זה הביזנס שלו. הוא יכול להוריד את זה מהמס שהוא משלם. הוא תמיד אומר שהוא נוסע למטרות עסקיות, אבל אין יודעים אם זה כך.

אין צורך במתן פטור לעולים לשלוש שנים. אני מציע שיקבעו שעולה יכול לצאת לחו"ל מספר פעמים, ויקבעו כמה פעמים. זה יותר הגיוני מאשר להגביל אותה לשנה. אין זה מצדיק שהוא ייצא כל שנה לחופשת קיץ וחורף. אם הוא יודע שהוא יוצא לסדר את ענייניו שלוש-ארבע פעמים, אז כך הוא מסדיר את ענייניו.

א. אפרת: הרשימה שראינו ביום א' הדהימה אותנו, אבל הרשימה שקיבלנו בפעם השניה היא מדהימה עוד יותר.

הינ"ר י. קרגמן: מדובר במאה אלף איש פטורים מתשלום המס.

א. אפרת: אני רוצה לומר איזה אפשרויות עומדות בפנינו. איננו מתכוונים לגזור בבת אחת. היתה אפשרות שנבטל את הפטורים לכמה ימים והאוצר יציע לנו מה הכרחי לחדש, עלימוד אותה מבטליות שהובילה אותנו לגזרות של הימים האחרונים. אתם גנאתם לנו תכנית כלכלית שבנויה על שעת חירום, על משטר חירום, שצריך להטיל על הציבור עומד כבד מאוד, אנו מנישים לכם את הרשימה ואומרים לכם שתבדקו את הרשימה ותציעו על יסוד אותן ההצעות הצעות חדשות לפטורים.

יש פה סוגים שלמים שצריך לבטל אותם ולהשאיר אותם לעיון לגופו של עניין בכל מקרה ומקרה. אמר פה חבר-הכנסת לורינץ כמה נושאים לבטל - אקדמאים, עובדי מדינה שונים; אז המשרדים יכניסו את זאת לתקציביהם, ונדע מה התקציב שלהם. אינני אומר איזה סוגים, אבל לדעתי סוגים שלמים של פטורים צריך לבטל.

אפשרות שניה היא לומר שמקרים שיש פטור מוסכם בהסכמים, להשאיר את סכום הפטור האבטולוטי, אבל שלא יגדל כהתאם להתייקרויות.

זוהי מה שקרה. הסכום האנטולוטי לא גדל.

ס. נוי דרפר:

אני מבין שעכשיו מוסיפים 15% מס צמוד לכרטיס. מס זה הוא כמו

א. אפרת:

היטל יבוא?

נכון.

ס. נוי דרפר:

האם 15% אלה גם כן נכנסים לפטור? לפעמים זה יותר מסס הנסיעות.

א. אפרת:

זה יוצא בין 11 ל-12 דולר לכרטיס.

ע. אטוראי:

היצואנים והעולים משלמים את ה-15%.

ס. נוי דרפר:

צריכה להיות החלטה עקרונית שאין שום פטור מתשלום 15% אלה. כפי שאין

א. אפרת:

משחררים מהיטל היבוא כך אין לשחרר מתשלום זה.

כיוון שאינני רוצה להיות תלוש מן

המציאות, אני רוצה להפריד בין כמה וכמה סוגים: לגבי "אל-על" - נכון שיש לראות חלק מהפטור הזה כחלק מהסכם עבודה. אבל עומדת שאלה אם הסכם עבודה חל על זוג הוכים, על ילדים ועל האשה בכל המקרים? האם זה חל על כל עובדי "אל-על" בלי יוצא מן הכלל או רק על טייסים ודיילים שקשורים בהסכמי יאט"א? לא נוכל ללכת בסיטונות - או לגזור את הכל או להתיר את הכל. אם אנו חיים במציאות חדשה, הכל עומד למבחן.

הואיל ואני חבר ועדת המסנה, אינני רוצה להכנס לפרטים אלא רק להעיר.

י. גולן:

יש חברים שחושבים שהחיים הם כל כך חלקים ללא בעיות, ואפשר לספק את רגש הצדק וההגיון, ובבת אחת להחליט לבטל כל עיוות. הלוואי והיתה אפשרות לכך. אבל במדינה זו יש קשיים רבים ובעיות סבוכות מאוד כל שנות קיומנו ונצטברו עיוותים רבים. הטענה שלי נגד האוצר שלא מבטלים מדי פעם קצת להתיר וקצת לבטל עיוותים אלה ומחכים הרבה זמן, ואז העיוותים מצטברים עד שמוכרחים לפעול כאשר הסכין על הצוואר.

לכן, ההצעה לשבת בוועדה ולדון על

כל פרט, היא הצעה נבונה ביותר. שם צריכים להתחשב בגורמים שונים - גם גורמים של צדק וגם גורמים פסיכולוגיים ויחסי עבודה. אינני מוכן לבטל איזה דבר שאנליודע מראש שהוא יביא לשביתה כללית. ובשביתה של יום אחד יהיה נזק יותר גדול מאשר בכל העניין.

הועלה פה עניין חמור - היסאים.

אנו בודקים מדוע אחוז היסאים הזרים על האניות שלנו גדל ואחוז היהודים קטן. הדבר ברור. אין יהודי נמשך לחיים האלה. אלה הם חיים לא חיים, המשפחות נהרסות. לכן, אנו מוכרחים לתת תמריצים ואפילו תמריצים נוספים.

למה באמצעות הפטור?

ס. ארנס:

גם באמצעות הפטור. אני מבין לרוח

י. גולן:

היסאי שכאשר אשתו לא יוצאת איתו, אין הוא יוצא. אותו דבר יכול לקרות עם "אל-על". שר האוצר הבטיח שהוא רוצה לעשות שלב ג'. אני מבין ששלב ג' זה נסיון להתמודד עם העיוותים, ואז נוכל להכנס לבעיות האלה. וודאי שיש ברשימה כמה פריטים שאפשר כבר עכשיו לדון על השארתם או ביטולם. אבל בכל דבר יש לשמוע את הבעד ואת הנגד, ולהחליט לפי מה ששוקל יותר. אין מנוס מזה. אני מציע לוועדה שכן תנהג ותחליט.

צריך להזמין את כל הקבוצות לוועדה?

ס. נוי דרפר:

אנו דנים עכשיו ברשימה של פטורים, והוועדה נבחרה כדי לקצצאת הרשימה.

א. שוסטק:

מה היה אילו הייתי מעלה עכשיו הצעה לבטל את מס הנסיעות ואת המס של 15% הדי אתה יודע שזה עורך בכל העולם בעיות. הרוסים השתמשו בזה. הרי סוף סוף אין אנו עושים את זאת לשם העקרון, אלא לשם חשבון. הוצים להרוויח

על-ידי זה כך וכך כסף. שאלתי עכשיו כמה זה הכניס - 120 מיליון לירות. לפי החוסמת, זה יגיע ל-180 מיליון לירות. הייתי מציע לממשלה, כפי שהיא קובעת כל מיני שערים, שתקבע שער נוסף לנסיעות חוץ. לפי החשבון שעשיתי על 500 דולר הוצאה באופן ממוצע לכרטיס פלוס 450 דולר הקצבה, זה ענין של 180 מיליון דולר עד 200 מיליון דולר לכרטיס. מה היה אילו הממשלה הייתה קובעת - שער של שבע לירות לכרטיס, ואז זה 200 מיליון לירות. אז אתה משיג את כל מה שאתה משיג עם המס. אינני מדבר ככלכלן. אבל אז לא היינו צריכים להתווכח עם עובדי "אל-על" ולא עם הימאים. אינך צריך את כל הפטורים של החריגים. מה שלא תעשה, תמיד לא תהיה צודק. תמיד ימצאו שאתה פה מעדיף ופה מפלה לרעה.

מדוע לא תציע לבטל את הפטורים?

הינר י. קרגמן:

אם אפשר לבטל פטורים. מה זה, אלמנה לא תפטור? אדם שנוסע להתגייס לא

א. שומטק:

תפטור? אינני מציע לקבל את ההחלטה עכשיו.

אם מישהו יקבל כרטיס מחו"ל במתנה?

ש. לורינז:

יהיה פטור.

א. שומטק:

יבוא זרם של כרטיסים מחו"ל.

ש. ארליר:

כולם יסעו מקפריסין.

א.נ. פלוג:

אני מציע לממשלה ולוועדה לשקול

א. שומטק:

את הרעיון הזה ולבטל את כל הבעיה

של הפטורים. כי מה שעושה המדינה עכשיו מעורר שאלות גדולות בעולם. זו המדינה היחידה שכדש ליצור הכנסות מטיילה מס על הנסיעות. אבל שערים אתה יכול לקבוע איך שאתה רוצה. זה גם מציאותי יותר לירות לדולר.

הרעיון שלך מעניין מאוד. אני רוצה

הינר י. קרגמן:

להרגיע אותך שאני חושב שהוא לא לריפוי

יתקבל. נניח לו היה מתקבל, אז כל אותם הפטורים שאתה נותן לאשה שנוסעת/ היית נותן מהשער החדש, כי היית מכיר שעל אשה חולה צריך להקל.

למה אתה לא משחרר לה את הכרטיס?

א. שומטק:

יש לי שאלה, ואינני יודעת אם כן

ג. קצב:

המקום לה: אני שומעת בימים האחרונים

שכאילו אנשים נוסעים, אם זה פקידות בכירה או אנשי ציבור, בחנם כולל הכרטיס והמס. האם זה נכון? יכול להיות שזה לא נכון, אבל אני מבקשת על כל תשובה.

שוב שהורכבה ועדה, כי אי אפשר למחוק

במחיר יד אחת הכל. אני בהחלט בעד ררויזיה מוחלטת בכל הנושא הזה. הייתי מציעה שהוועדה תקבל החלטה עקרונית שלפחות לשנה מבטלים את הפטורים.

זו שנת ריסון, שנת צמצום צריכה, אז אפשר לבטל את הפטורים לשנה.

ואם מתעוררים מקרים אנושיים, להקל. אבל יכול להיות שאחד הוא חולה

מיליוני, ויכול להטיס את כל משפחתו לחו"ל, ואז אין צורך לפטור אותו.

לדעתי, ועדת הכספים בהחלט יכולה להחליט עקרונית שבמשך שנה אחת יש

הקפאה, ותשב ועדת משנה ותכין לקראת המהלך הבא מה יהיה, אני האחרונה

שאינה יודעת להעריך מה זה ימאי שרוצה לקחת את אשתו ומשפחתו. אני מבחינה

בינו לבין איש צוות אוויר. אבל גם במשך השנה הזו יכולים אנשי "אל-על"

וימאים לא להנות מנסיעות ללא מס. יושבת ועדה, תקרא להם, תשוחח אתם.

גם אם זה מאורגן ביאט"א. מדינה שיש בה מצב של מלחמה ואינפלציה, שיגיעו

העובדים בעצמם למסקנה שהם יכולים לזוטר השנה.

יש מדיניות כלכלית וצריך לסייע לה.

י. קורן:

אנו אומרים הממשלה צריכה לתת דוגמה.

כולט צריכים לתת דוגמה. כדי לסייע למתן דוגמה, אנו צריכים לטפל בנושא

הפטורים. לכן, אם אנו רוצים להשיג אפקט שהציבור כולו ירגיש ויבין

וישתף פעולה בכל הנושאים הכלכליים, גם בענין הזה צריך להיות צעד חריף ומוחלט.

אנו צריכים לבטל את כל הפטורים פרט לכל האנשים שקשורים בהסכמי עבודה - היטאים ואנשי "אל-על". הם צריכים לשלם את התוספת של המס. מה שקיבלו, קיבלו. את התוספת צריכים לשלם בלירות, לא באחוזים. אסור לעדער הסכמי עבודה. דינם כדין כלל ישראל. גם בענין חברת החשמל אני מייץ לתבוע מחברת החשמל בשלב זה לשלם את עשר האגורות שנובעות מהפחות. אם נרצה להתערב, נשבור את כל ההסכמים וניצור מצב של שבתות. מה שחל על כלל ישראל, חל גם עליהם. מה שחל על כלל ישראל בכל הענינים, יחול על אנשי "אל-על". מה שיש להם לא ניקח מהם. את ההיטל הנוסף יקחו מהם.

צריכה להיות ועדת פטור סתמית של הממשלה שתפטור רק מקרי סעד. ואמרה חברת-הכנסת קצב, אם חולה נוסע לטיפול בפוסטון והוא סיליונר, איננו צריכים לתמוך בו. אם הוא מקרה סעד, יעזרו לו.

אני מציע לפטור את אלה שבאים להתגייס לצבא. עליהם לא להטיל שום מס.

ש. ארלין: וסטודנטים שבאים לחופשת קיץ הביתה?

ד. קורן: לא לפטור. הפטור הוא דבר לא טוב, ועשינו אותו ונגררנו לעוד קטגוריות. יכול להיות שיגיע רגע שנוכל לוותר על המס; אז אני אשסח. אבל לא זה הרגע המתאים.

צ. גרשוני: אני אשאיר לי אפשרות להרהור נוסף, כי אני רוצה לשמוע את אנשי הועדה

ואת אנשי האוצר. אני מגיע למסקנה לאור מה שמדברים פה, שצריך לבטל את כל הפטורים פרט לענין אחד - מקרים סוציאליים, סעד. מדוע? אני נגד הפרת הסכמי עבודה, אבל זה לא נוגע למדינה. זה בין נותן העבודה והעובדה. עובד זה לא רק עובד שכיר. יש הסכם עם סוכני הנסיעות. מה לגבי ההסכם אתם? הם אינם שכירים. למה לעובדי "אל-על" תיתן פטור ולהם לא? בשבילי הוא עובד. יש לי תפיסה אחרת ביחס להסתדרות. לא חשבו שעובד זה רק עובד שכיר. לכן, לא נצא מזה, וזה יהיה גם על שקטורים אחרים.

יש גם בעיות כלכליות במדינה. יש ענפים שהמדינה מעוניינת בהם, והיא רוצה לתת להם הנחות בכל סני דברים. נפסיק את זה על ידי צבאי ביניים - הוצאות אש"ל פטורות וכו'. אני יודע עובדות על עורכי דין גדולים שמתחלפים עם פתקים בין חיפה לתל-אביב, כאשר ועדת הכספים החליטה רק על תל-אביב. צריך לעשות כמה דברים עד הסוף. לכן, לדעתי יש לבטל את הפטורים, פרט למקרי סעד וכן לפי שיקולים כלכליים.

הינר י. קרגמן: אינני רוצה לומר אף מלה ביחס לפטורים.

אני מציע ביחס לצשיא המדינה שהוא פנה בכתב וביקש שגם הוא ישלם את מס הנסיעות. להוציא אותו מרשימת הפטורים. אין זה חשוב, תגיד שזה מסילא נעשה מקופת המדינה, אבל הוא אינו רוצה להיות ברשימת הפטורים. זוהי בקשתו לוועדה.

ס. נויזדרפר: נשיא המדינה פטור ממס רק על המשכורת ועל הקיצבה. על הכנסות אחרות הוא

משלם מס.

אני רוצה שיוכן מה עשינו במהלך הזה כדי שלא יחשבו אותנו לאידיוטים גמורים. אמרנו ש-15% היטל היבוא שנקבע לכל היבוא, יוטל גם על הנוסעים לחו"ל. את התוספת הזו ישלמו גם יצואנים, עולים חדשים ועוד סוגים שהיו פטורים עד עכשיו. זאת אומרת, מחיר הדולר של הכרטיס יהיה כמחיר הדולר של כל יבוא אחר - 6.90 לירות לדולר. את זאת אישרה הועדה ביום א'. אחר-כך אמרנו, כדי לא לעורר בעיות, ותאמינו שלכל אחד מהנוסעים יש תיק, ומאחורי כל אחד יש איזה חבר ועדת כספים - אמרנו שלא נסתבך, ונשאיר את הפטורים כמו שהיו. לא הגדלנו אותם. ערך הפטורים למעשה ירד. אי אפשר לעשות מה שמציע חברת-הכנסת שוסטק; קרן המטבע לא תרשה שני מיוחד.

צ. שוסטק: שאלת אותם?

ס. נויזדרפר: שאלנו אותם עשר פעמים והם לא הסכימו.

לא קיבלתי תשובה על השאלה שלי.

נ. קצב:

סוכם עם שר האוצר שהוא יהיה כאן ביום ב'. הוא ישיב על כל השאלות.

היו"ר י. קרגמן:

העלאת תעריפי החשמל

קבענו אתמול שאנו מבחינים בין ההתייקרות בתעריפי החשמל שנובעת מעליית מחיר הדלק לבין שתי האגורות, שיש הצעה לפצות את חברת החשמל בהן בגלל גרעונות. על הנושא השני נדון מחר, כי הוא איננו דחוף, ואין הוא קשור בעניין מחיר הדלק. היום השאלה שלפנינו היא ייקור בעשר אגורות.

היו"ר י. קרגמן:

ממתי יהיה המחיר החדש בתוקף?

ש. ארליך:

היום, אחרי האישור של הועדה.

י. ארנון:

כיצד ייעשה החישוב לצרכנים?

ש. ארליך:

במשך שבועיים תהיה חלוקה יחסית לפי המחיר הישן ולפי המחיר החדש, כפי שעשינו את זאת כבר שלוש-ארבע פעמים.

י. ארנון:

אני מציע שהעלאה המבוקשת פה לא תהיה אחיד בתחום עשר אגורות לכל סוגי הצריכה. אני מודע לעובדה של פערים ועיוותים, אבל לא נראה לי שדווקא עכשיו אנו צריכים להטיל על הסטור היצרני, על המוביל הארצי ועל התעשייה העלאות של בין 130 ל-170 אחוז. ומצד שני בצריכה הפרטית העלאה של שבעים אחוז.

ע. פיינרמן:

אני מציע שהעלאת המחיר תהיה לפי הפרופורציות הקיימות היום במחירי החשמל.

הצעה שניה - דיברנו כמה פעמים בוועדה וחזרו על כך, בעניין הצריכה החופשית של עובדי חברת החשמל.

בנושא זה נדון מחר.

היו"ר י. קרגמן:

אני מנגד לכך שנדון על זאת מחר. אני רק רוצה שיהיה ברור לאנשי חברת החשמל שבנושא זה תהיה לי הצעה מסויימת, ורצוני שהדבר יהיה ידוע.

ע. פיינרמן:

הייתי מבקש מחברי הועדה להבטיח שאנו נספג בנושא הזה בצורה יסודית וסדורה. שלא נעשה דברים בלי שעברנו את התהליכים של בדיקה ובחינה של כל הפרטים. היו בזמן האחרון יותר מדי מקרים שאישרו דברים בלי שידעו על מה מדובר. אם ד"ר ארנון הוא יושב-ראש מועצת המנהלים, אני חושב שזו ערבות לטוהר המידות במוסד הזה.

מ. ארנס:

לא צריך להשתמש במושג "טוהר מידות".

היו"ר י. קרגמן:

כיוצאת ברוחה. מצד שני אנו כחברי ועדת הכספים איננו רוצים בצורה נחמזת, ללא בחינה מספיקה, להחליט על הכפלת התעריפים, כדי שיוודע בעוד ששה חודשים שזה היה צריך להיות קצת אחרת, לו כל האינפורמציה הייתה בידינו. אנשי חברת החשמל הכניסו אותנו קצת בעקומה מואצת כאשר אמרו שכל יום שאין החלטה על העלאת התעריפים עולה 2.1 מיליון לירות. אמנם זו טקטיקה די מקובלת אצלנו לדעת, אין כל צורך, וזו לא חברת החשמל היחידה בעולם, גם בארצות הברית התייקר הדלק. יתכן שכל יום בתעריף הנוכחי עולה 2.1 מיליון לירות, אבל אין זה אומר שצריך לקצר את תהליך קבלת ההחלטות. אפשר להחליט בעוד חודש להעלאות ובסקום להעלות בעשר אגורות, להעלות ב-10.2 אגורות.

מ. ארנס:

לדעתי, אחרי כל מה ששמענו אתמול, ועדת הכספים איננה יכולה לאשר העלאת תעריפים של חברת החשמל בלי שתקבל מאזן. אני מבין את התרוצצות של הממשלה. אבל אני חושב שלא נמצא דוגמא באף מדינה נאורה בעולם ונדאי לא ארצות הברית, שיאשרו העלאת תעריפים לחברת החשמל בלי שמצגים מאזן מאושר. לדעתי, אנו צריכים לומר לחברת החשמל ולממשל, תסדרו את ענייניכם, תביאו מאזן חתום ומאושר ואחר-כך נאשר מה שצריך לאשר.

א. אפרת:

לא הייתי רוצה לגרום הפסדים לחברת החשמל. אבל אנו צריכים להשאיר לנו מרחב לדרוש מהחברה לספוג גם משהו מהתייקרות הדלק, ושתספוג על חשבון ייעול ועל הפחתת הפרשי הצמדה. מה שקורה הוא שמכניסים הכל למאזן, ואומרים שזה רק בגלל הדלק. אם יכולים להגיש הצעה יותר דיפרנציאלית, אני מוכן לכדוק אותה. אם עומדים על כך שיצביעו על עשר אגורות, אני אצביע נגד.

הי"ר י. קרגמן:

סיכמנו אתמול שהיום צריכים רק להצביע. אי אפשר להתחיל את הדיון מחדש. אני מבין שיש הצעה לא להחליט.

צ. גרשון:

אני תומך בהצעתו של חבר הכנסת פיינרמן. מה שהציע עוזי פיינרמן זה מה שהיה מקובל במדינת ישראל, ואילו פה יש שינוי דרסטי לגבי מה שהיה מקובל - יש פה רק מחיר אחד, בלי לקחת בחשבון את צרכי היצור. בעיה זו, כפי שחבר הכנסת קרגמן יבהיר אותה, נתונה בויכוח מאוד יסודי בינינו. גם קרגמן וגם אני יודעים את זאת, כפי שידע את זאת עוזי פיינרמן שהציע את ההצעה. העניין איננו כל כך פשוט שניתן במחיר יד אחת לסיים אותו. אנו מעוררים פה בעיות חשובות לכל היצור בארץ על כל סוגיו ועל כל הסקטורים שבו. זה עניין יסודי שנוגע לצריכה של מפעלים רבים, ובסופו של דבר זה יפול על הצרכן ולא על היצרן.

גם בחקלאות?

ח. קורפו:

צ. גרשון:

כן. לכן זה לא עניין שאפשר לרוץ אתו כל כך מהר. אני גם כן תלמיד טוב של חבר הכנסת בדר בעניינים פרוצדורליים, ובעניין זה ארצה להפריע - לא רק כדי להביא שהצעת תתקבל, אלא גם כדי לברר את ההצעה.

הי"ר י. קרגמן:

קודם כל אני רוצה להדגיר לחברי ועדת הכספים שהישג החליטה פה-אחד בויכוח שהיה לנו בעניין דיפרנציאציה של המחירים, והטענה היתה שצרכני הצריכה הביתית מסבסדים ללא צדק את התעשייה והחקלאות. והחלטנו ללכת בדרך של מחיר הדלק בעלות מחיר החשמל, בצורה שווה. אחר-כך, כאשר הובאה לפנינו הצעת הממשלה להעלות את תעריפי חברת החשמל בצורה שונה, אמרנו - לא. 0.30 לכולם, ואז התקרבונו במקצת לצמצום הפערים הגדולים בין מחיר הצריכה הביתית למחיר הצריכה התעשייתית. אחר-כך אמרנו בנוכחותו של השר גבתי, והוא הודיע - אני ממנה ועדה שתחקור בנושא של המסיר. הועדה הזו בשמו של לוינסון קבעה את מה שרצינו - שלא יהיה סבסוד של הצריכה הביתית. זו החלטה של ועדת הכספים מלפני שנתיים, בניגוד לעמדת הממשלה שרצתה בדיפרנציאציה. גם היום בהעלאת תעריפים זהה, יש צעד בכיוון צמצום הפער, אם כי לא צמצום מלא. ואני בעתיד אלחם למען צמצום הפער הזה, על בסיס החלטת הועדה.

החלטת הועדה היתה רק למקרה המסויים.

ע. פיינרמן:

לא. אני אביא את הפרוטוקולים. על סמך הדרישה שלנו באה ועדת לוינסון.

הי"ר י. קרגמן:

אני מבקש להביא את הפרוטוקולים.

צ. גרשון: